

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 2 Iunie st. v.

În timpurile grele de astăzi numai arare-ori ne este dat nouă publiciștilor români să aducem publicului nostru și câte o scire de bucurie.

Dar' seara, pe care ni-a comunicat-o așară firul telegrafic despre aprobarea alegerii de episcop a părintelui archimandrit Nicolae Popea, sigur este o scire de bucurie pentru tot Românul cu inima întreagă și cu simțuri curate.

Îmbucurător este a vedea îmbrăcând dignitatea de arhieru pe cel mai credincios fiu al bisericii sale, pe ucenicul marelui Andrei, pe acela, care în măsură atât de mare a conlucrat la întemeierea și introducerea constituției actuale în biserica română ortodoxă, și pe bărbatul dorințelor întregii obștii creștinești a unei diocese veduvite după moartea primului ei păstor, căruia recunoștința fiilor sei sufletesci i-a dat numele nemuritor de Ioan-cel-Bun!

Îmbucurător este a vedea intrând în șirul conducătorilor fresci ai națiunii române pe bărbatul linat și virtuos, care un veac de om dearindul, în credință și statornicie nestrămutată, a fost între cei dintâi luptători pentru drepturile și luminarea poporului său!

Îmbucurător este în sfârșit a vedea, că și în vremea aceasta atât de infiltrată cu patimi, ucleniri nevrednice și fel de fel de porniri rele, virtutea și onestitatea, deși cu anevoie, dar' tot își găsesse în cele din urmă răsplata cuvenită.

Aceste sunt reflexiunile mângăitoare, pe care le va face fiecare Român de bine, auzind vestea, că dorința fraților noștri din diocese Caransebeșului, dorința lor atât de imponent manifestată prin actul alegerii dela 8 Aprilie n. a. c., a primit sancțiunea Augustului nostru Monarch și vrednicul Nicolae Popea este episcopul lor!

Dar' acest eveniment îmbucurător mai cuprinde pentru noi Români și unele învățături, care este bine să le ținem mereu în vedere:

Și este, că noul episcop al Caransebeșului absolut nici un pas n'a făcut, pentru-ca să fie ales. N'a umblat să-și câștige bunăvoința celor de sus, n'a intrat în nici un fel de legătură cu aceia care l-au ales, n'a făcut

cut nici cea mai neînsemnată propagandă pentru alegerea sa pe calea presei, cu un cuvânt, nimic n'a făcut, nici o ambiție deșartă nu l'a răpit, pe nici o cale cotită n'a umblat, ci credincios maximei sale „*ehrlich währt am längsten*“, pe care adese avea obiceiul să o pronunțe, a așteptat în cea mai mare liniște desvoltarea naturală a lucrurilor.

Ear' sinodul electoral l'a ales numai și numai pentru-că în adevăr l'a știut cel mai vrednic între cei vrednici. Și Maiestatea Sa i-a aprobat alegerea, pentru-că nici chiar sfânticii Sei ungari de astăzi, care nici-când n'au arătat mare bunăvoință față cu Românii cei adevărați, n'au putut să se îndoiască despre vrednicia lui Nicolae Popea.

Fie aceasta de învățătură pentru toți aceia, care au rîvna de a se urca la înalte dignități. Cunoască și ei, că deși încet, dar' sigur duce la isbândă numai frumoasa maximă, de care în toată viața sa a fost condus Nicolae Popea.

Nu mai puțin știut este, că din ziua alegerii de episcop dela Caransebeș până ieri, multă lume românească era cuprinsă de îndoială, dacă alegerea părintelui Popea va obține sau ba Preaînalta aprobare. Și cunoscând dispoziția, care stăpânesce pe actualul guvern față cu Românii naționali, nimic n'a fost mai natural decât această îndoială. N'avem decât să ne aducem aminte, că în anul trecut același guvern a refuzat de a aproba alegerea părintelui Popea ca vice-președinte al „Asociațiunii transilvane“, pentru-ca să înțelegem, că așa este.

Cu toate aceste, guvernul ungar s'a vădit îndemnat să recomande Maiestății Sale aprobarea alegerii de episcop al Caransebeșului săvîrșită în 8 Aprilie n. a. c. Ear' aceasta nu pentru-că dispoziția guvernului față cu Românii s'ar fi schimbat, ci pentru-că dorinței aproape unanime a unei diocese de mai multe sute de mii de suflete ar fi fost inoportun și nepolitic să se opună chiar și guvernul zdrobitor de naționalități al domnului Coloman Tisza.

Aceasta este învățătura cea mare, pe care ni-o dă întărirea de episcop a părintelui Nicolae Popea și care trebuie să o țină pururea în vedere toți Români adevărați!

Și această învățătură devine neprețuită, dacă ne dăm seama, cine au compus sinodul electoral, care a săvîrșit alegerea din cestiune.

L-au compus fruntașii partidului nostru național din părțile bănățene, între care ilustrii Moesonyesi, V. Babeș, G. Popovici și alți conducători de ai partidului preste tot.

Dovadă aceasta, că dacă va să se dea expresiune dorințelor sale în modul unanim, solidar și impunător, în care au săvîrșit frații caransebeșeni alegerea lui Nicolae Popea, partidul național românesc din țările coroanei ungare mai curînd sau mai târziu, cu sau fără bunăvoința guvernului, va trebui să izbutească.

Căci poporul românesc este un factor aici la hotarele răsăritene ale monarhiei și preste dorințele lui unanime nu se poate trece numai așa la ordinea zilei, ear' dacă totuși se trece un timp oare-care, — cu atîta mai rău pentru cei-ce o fac.

În sfîrșit încă ceva:

Din multe părți am înțeles, că cercurile astăzi puternice în biserica română gr.-orientală sînt dispuse a-și atribui lor meritul, că alegerea părintelui Popea de episcop al Caransebeșului este astăzi fapt complinit și întărit la Preaînaltul loc.

Noi însă nu o putem crede aceasta nici-decum. Noi susținem cu toată puterea convingerii, că alegerea a săvîrșit-o sinodul electoral, condus de vederile și sentimentele sale românești și neinfluențat de nimenea, ear' guvernul a recomandat aprobarea acestei alegeri, pentru-că i-au impus și au trebuit să-și impună cele 52 din 55 voturi, cu care a fost ales părintele Popea.

Dacă însă cercurile de care am vorbit își vor fi dat oare-care străduință prin Budapesta, ca să câștige guvernul pentru aprobarea alegerii, ceea-ce poate s'a întîmplat, noi nu credem, că au cuvînt de a-și face vre-un merit din aceasta.

Mai întîm nu, pentru-că Românii au avut privilegiu de a se convinge, ce influență au acele cercuri la guvern, — bună-oară când cu cestiunea ajutorului de stat, pe care ministrul cultelor, cu toată intervenirea acelor cercuri, îl împarte astăzi singur între preoții români gr.-or.

A doua nu, pentru-că chiar dacă au făcut ceva cu succes de astădată, cei care cunosc împrejurările se vor fi vădînd îndemnați a crede, că numitor cercuri le va fi fost mai tare ca părintele Popea să meargă din Sibiu, decât ca să ajungă episcop la Caransebeș.

Drept-aceea vom ține, că meritul acestui eveniment îmbucurător este numai al sinodului, care a săvîrșit alegerea, și al vredniciei părintelui Nicolae Popea, care punîndu-și pe cap mitra arhierască, cu drept cuvînt își poate reaminti cuvintele, cu care voevodul Gr. Ghica a pus în scaunul de metro-

polit al Ungrovlachiei pe smeritul, dar' valorosul monach Grigorie: „Nu celui-ce s'a rugat, nici celui-ce a umblat, ci celui-ce a binevoit Dumnezeu!“

Întărirea episcopului Nicolae Popea.

Textul Preaînaltului autograf, apărut în „Budapesti Közlöny“ de ieri, este în traducere românească următorul:

La propunerea ministrului Meu ungaresc de culte și instrucțiune publică, prin aceasta întăresc alegerea archimandritului și vicarului arhieriscopesc Nicolae Popea de episcop al diocesei române gr.-or. a Caransebeșului, săvîrșită prin sinodul acelei diocese.

Dat în Viena la 1 Iunie anul 1889.

Francisc Iosif m. p.

Contele Albin Osdkey m. p.

În legătură cu aceasta mai raportăm, că membrii consistorului gr.-or. al arhieriecei Transilvaniei s'au dus ieri la oarele 12 în corpore în locuința noului episcop și l-au felicitat, că a obținut Preaînalta aprobare.

Drepturi și dreptate.

În viața de toate zilele plîngerile împotriva oamenilor nerecunoșcători nu sînt un lucru rar.

Se pare așî și s'a părut totdeauna oamenilor o urîtă sminteală a firii omenești ingratitudinea, nemulțumirea; aforisme pline de amărăciune au biciuit în toate vremurile pe oamenii care primesc binele și apoi îl uită sau îl răsplătesc cu rău.

E lucru ear' demult știut, că popoarele nici-odată n'au fost mai de treabă decât indiviții. Toate slăbiciunile, toate pornirile rele ale oamenilor singuratici, se regăsesc și la națiuni.

Așa și cu nemulțumirea.

Astăzi în Europa modeluri de popoare nemulțumitoare ar fi de pildă popoarele balcanice, în fața cărora ar sta binefăcătorul rău răsplătit, — Rusia.

Așa glăsuiesc cel puțin gazetele rusești.

„Rusia n'are în Europa decât un singur prieten, pe principele Montenegro“, a zis Țarul.

Și diferitele „Viedomosti“ răspund în cor:

„Așa e.“

Și în chip de amenințare adaugă: „Dar' deși izolată, Rusia va să se-și valideze drepturile, pe care și-le-a câștigat la popoarele care își datoresc independența ei, sfîntei Rusii.“

Cum am ține la România, Sârbia și Bulgaria.

Aceste sînt nemulțumitorile.

Lor li-a făcut Rusia marele bine al neatinării, și ele nesocotesc drepturile, pe care și-le-a câștigat imperiul Țarilor la recunoștința lor.

Eată o plîngere, o aculare, care merită să fie examinată mai deaproape.

Să ne întorcem pentru un moment ear' la indiviți.

Este o vorbă cam aspră despre un fel de oameni lipsiți cu desvîrșire de virtutea recunoștinței. Dice, că „dacă îi faci un rău, poate să-ți-l ierte, dar' un bine nu-ți-l iartă nici-odată.“

În această vorbă sînt două feluri de adevăr; pe unul, care cade în sarcina nemulțumitorului, îl înțelege numai decît ori-și-cine.

Celalalt însă, care cade în sarcina „binefăcătorului“, ca să fie mai bine înțeles, are nevoie de un exemplu.

Un om îți face un bine; de exemplu la vreme de mare strîmtorare te împrumută cu o sumă oare-care de bani. Te ajuți, te reculegi, înapoiezi împrumutul cu mulțumire. Preste cîtva timp făcătorul de bine îți cere și el un serviciu. Îți aduci aminte de binefăcerea lui și i-l faci bucuros. Apoi ear' îți mai cere un serviciu și i-l faci. Și ear' și ear'. Cu timpul, binefăcătorul nu te mai slăbește. Ba una, ba alta. Toate trebuie să i-le faci. O singură dată dacă l'ai refușat, n'ai fi decît un ingrat. Și cămașa de pe tine, dacă ți-o va cere, trebuie să i-o dai. Ai ajuns sclavul lui, și el îți face viața nesuferită.

Ei bine, dacă acest om ți-ar fi făcut vre-un rău, l'ai ierta. Dar' acest bine, cu care te-a luat în posesiune, de urmările căruia ești expus să suferi tot restul zilelor tale, într-adevăr, mai cu greu îl vei pute ierta.

S'au făcut tragedii pe tema nerecunoștinței, dar' ce tragedie s'ar pute face pe tema întoarsă.

Să venim ear' la popoare.

Rusia a făcut un bine popoarelor balcanice, căci pe unele le-a ajutat, ear' altora li-a dat ocaziune să-și câștige singure independența.

Acest bine aștepta negreșit recunoștință.

Rusia însă e din soiul acelor binefăcători, care nu așteaptă recunoștința.

Nu așteaptă, pentru-că și-o ia dînsa.

Recunoștința României de ex. și-a luat-o luîndu-i Basarabia.

Românii, ce e drept, au fost de părere, că această recunoștință e cam disproporționată față cu facerea de bine, dar' de voe de nevoie, recunoștința a rămas recunoștință.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Din scrierile lui Ludovic Börne.

— Spicuri —

de

Sequens.

Trăim totdeauna numai pentru viitor; acordarea este vecinică și concertul nu se mai începe nici-odată. Plătim un schimb cu alt schimb, este o desfrînare fără de părechie. Cametele umflă capitalul, și proștii, cărora banii gata ai vieții nu le rîd nici-odată, se cred bogați, dacă balonul nădejilor lor se spîlță bine în sus. Unde o să ieșim! Doamne, tu ești bun altfel, grăsește odată, nu fi tăcut ca un diplomat, spune-ne, unde o să ajungem!

Bătrîni! cei cuminți vorbesc despre pașunile tinerețelor și despre experiențele lor strălucite. Dar' patima, care e potrivită cu fiecare vîrstă, este rațiunea ei. În fiecare vîrstă ne credem cuminți și primim de patimă rațiunea vîrstei trecute. Și experiențele ne neliniștesc și nenorocesc, căci ele ne învață numai excepțiunile regulii. Nu-ți trebuie experiență, ca să cunoști regula, aceasta o înveți din carte și din inimă. Numai cel fără experiență are drept, numai el este fericit. De aceea credeți tinerețelor; ce crede tinerețel este vecinic, dar' știința noastră e trecătoare.

X. crede, că și în lupta pentru idei politice ai să lupți pentru adevăr și să spui ce socotesci că e drept și echitabil. El uită, că și acesta este un rășboiu și că nu e de ajuns să lupți pentru cauza cea bună, ci că trebuie să porți grije și de cei-ce luptă alături de tine. Acestia trebuiesc recrutați, adunați, înarmați, încurajați și remunerați. Nu e spirit de partid. Francezul laudă și favorizează pe cel-ce e cu dînsul și dojenesc și îi face pagubă celui-ce e în contra lui. Astfel el nu-și mărește și întărește numai partidul, ci silence și pe toți cei-ce îi sînt contrari în ascuns să-și declare în public că e dușman și să se constituie și ei în partid. De aceea Francezilor le succede ori-ce, și noi nu avem nici un rezultat. Pentru noi un țiar este o gazetă critică, noi criticăm o întîmplare politică, cum criticăm o carte, odată pentru totdeauna și apoi tăcem. Ne pare plăcitor și fără gust să vorbim în toată ziua despre același lucru, ca-și-cum am voi să criticăm aceeași carte din nou în fiecare zi, și în proasta orbire rîdem de „polemia stereotipă“ a jurnalelor franțozesci. Uităm totul, că o gazetă politică exercită un fel de guvern, căruia nu-i e permis să se odihnească nici-odată, dacă nu voesc să fie răsturnat.

Vorbe? Și numai, vorbe? Dar' este ceva mai grovav, mai rășboinic decît vorbele? Șanțurile cele mai înalte au fost asaltate, zidurile cele mai tari au fost dărîmate, dar' ce

se întărește cu metereze după vorbe este sigur și desprețuiesc furia noastră impotentă; numai miile de ani, care prăpădesc tot, zdrobesc fortărețele aceste. Cuvîntul este o pavăză magică, cu care și cel laș resistă celui tare; până nu ați spart pavăza de fer, nu nimeriți inima.

Liniștea este un noroc, dacă este o odihnă, dacă am ales-o și dacă am găsit-o, după-ce am căutat-o; dar' liniștea nu e noroc, dacă ea ne este unica noastră ocupație, ca în patria noastră.

Nu mai în tinerețe ești cosmopolit adevărat; cei mai buni dintre bătrîni sînt numai locuitori ai pămîntului. Și eu am fost tîner, dar' decînd am părăsit țeara fantasiei, decînd locuiesc în X., sufer grozav de urît. Liniștea mă bolnăvesc, strîmtorarea mă rănesc. Nu-mi place sgomotul solo. Și dacă îmi ține Paganini, și dacă ea îmi cântă, mult nu ascult. Mie îmi trebuiesc simfoniele lui Beethoven sau o vijelie. Nu-mi trebuie o loje pentru mine singur, fie cât de spațioasă, dar' nici preste mine nu sufer nici una. Vreau să șed jos, încungiurat de tot poporul meu.

Societățile ar trebui să fie democratice; nici un sentiment, nici o idee să nu fie predominantă; ci toate sentimentele și toate ideile să vină la rînd. Și în conversații trebuie să existe un centru; ceva despre ce toți vorbesc,

pentru-că este important pentru toți și merită să fie important pentru toți.

Era un prototip al sumeției, și în fața sumeției eu sînt un prototip al nerăbdării.

Dacă nobilul și burgheșul sînt egali la toate, inimă, spirit, obiceiuri, prefer să fiu eu nobilul în societate, cum prefer Dumnezeu unei zile de săptămână. Pentru burgheș tot este afacere, chiar și distracția; pentru nobil tot este distracție, chiar și afacerile. De aceea eu nu uresc pe nici un nobil, dar' uresc nobilimea, și nu pentru greșelile ei, pe care și noi burgheșii le avem, ci pentru calitățile frumoase, pe care au a le mulțumi privilegiilor lor.

Fac ei ce le place, tot nu se întîmplă altceva, afară de ce voesc cerul, și la urmă oamenii vîd, că de câte-ori voesc prevedința să ajungă scopuri mari, ea leagă stăpînitorilor popoarelor ochii, pentru-ca să-i conducă mai ușor; tocmai precum se orbiau caii folosiți la susținerea unei mișcări prin retirea lor.

Cum ați îndrăsnit să tractați poporul, căruia i-se cuvine toată puterea și fiecare drept, ca pe un câțel de rău, căruia îi strigi: Mergi, adu.

Unde și când s'a validat binele fără luptă, și ce este bunăvoința, dacă ea nu este și tare?

Eu mă tem numai de ceva, să nu merit pedeapsă, nu de pedeapsă.

Împregiurarea, că avem dușmani, dovedește destul de lămurit, că avem merite.

E nebun.

Într-o dimineață cam pe la 11 oare se prezentă în odaia de consultație a unui medic renumit în psihiatrie o damă tîneră, cam de 25 ani, îmbrăcată foarte elegant. Se recomanda cu cuvintele: „Eu sînt baronesa de K... și poate își e cunoscut numele“. Medicul se închină galant, fără de a răspunde ceva. —

După aceasta continuă baronesa de K.: — „Am un nepot, care foarte mă neliniștesc. Studiază drepturile, cu toată mintea n'a fost nici-odată, a făcut deja tot felul de nebunii. Deoarece-însă până acum era de un caracter tare blînd, atît eu, cît și mama-mea, l'am lăsat în pace, ca să petreacă cum îi va plăce. Din nenorocire lui însă, de două sau trei luni încoace i-s'a schimbat cu totul naturalel. Mă tem să nu nebunească de tot“. — În ce se arată nebunia aceasta? — întrebă medicul. — „Nu știu, nepotul meu își închipuiesc, că e încungiurat în tot locul de inimi. Crede că i-se pun curse, că îi este amenințată viața“. „O! aceste sînt simptomele nebuniei ilusorie (?)“ interpretă cu înțeles omul științei. — „În fapt; dar' trebuie

Apoi Rusia a pornit să-și iee recunoștința dela Bulgari și dela Sârbii.

În ce chip? Așa, că bieții Bulgari mai ales au ajuns să se iee cu mâinile de cap: Bine, bre, recunoștință, recunoștință, dar' am încetat să fim Turci, pentru-ca să devenim acum Ruși? Ni-ai dăruit neatințarea, ca să poți să-ți faci pe urmă cadou ție? Dar' atunci nu era nevoie să te mai ostenești!

Înzadar! Nu-i ajunge Rusiei Basarabia; nu-i ajung nici simpatile, pe care le-a avut și și-li-ar fi putut susține la popoarele balcanice.

Nu. Ei îi trebuiesc tot ce au aceste popoare, și cămașa de pe ele, și tebuie popoarele însele.

Românii, Sârbii, Bulgarii să-și fie sclavi, să-și se dee cu mâni și picioare legate și să fie îndestulite, dacă vor rămâne cu viața vegetativă.

Numai astfel vor pute ambiționa frumoasa numire de popoare recunoșcătoare.

Altfel ingrate se vor numi, ingrate care calcă în picioare fără sfială drepturile Rusiei.

Drepturi, drepturi, — ce departe ați ajuns de sfânta dreptate!

Căci întreb: poate să fie un om de carne și de oase, care gândindu-se la acest „binefăcător” și la acești obligați, să nu exclame:

„Bieții ingrași!”

Cel vechiu.

Ear' gogorița daco-românismului!

În casa magnaplor s'a petrecut altăieri un episod, din care vedem, că conștiința cea rea nici pe maturul corp al Ungariei nu-l lasă să doarmă în pace de frica Românilor, care nimic alta nu doresc, decât formarea unui stat mare național daco-român, între altele — se înțelege — pe ruinele Ungariei. Dl Paul Hunfalvy, cunoscutul și generosul prieten al Românilor, a luat de astădată asupra sa să resusciteze ear' vechia gogoriță a daco-românismului.

La desbatere era budgetul ministerului de culte și instrucțiune publică. Dl Hunfalvy a luat cuvântul, a vorbit despre consiliul de instrucțiune publică, despre instrucțiunea în limba elenă, ear' după aceste a surprins lumea cu următoarea descoperire teribilă:

A amintit despre o carte a „României” și a provinciilor române învecinate, care este făcută de profesorul Nicolae Mihailescu dela liceul Mateiu Basarab din București și servește la instrucțiune în școlile mai înalte. Această carte conține, după d-sa, „provincii românești”, care de sute de ani nu mai există, și anume Basarabia, Bucovina, Transilvania, comitatul Maramureș și Banatul-Timișean. „Austro-Hungaria” se începe pe această carte numai pe malul drept al Tisei. Fiindcă această carte și întrebuintarea ei în școală este în contradicție cu drepturile internaționale, cu istoria și cu raporturile geografice de astăzi, vorbitorul adresează ministrului instrucțiunii publice și prin acesta guvernului următoarea interpelațiune:

„Fiindcă am aflat, că în România s'a dat și se întrebuintează în școlile române o carte, care numește mai mult de jumătate din Ungaria țeară românească, dl ministru al instrucțiunii este respectuos rugat să provoace

guvernul comun, ca să protesteze la guvernul român contra unei instrucțiuni publice în geografie, care nu numai neagă starea internațională actuală, ci pentru care nici remisiunile trecutului nu pot oferi nici cel mai mic pretext sau motiv.”

La această interpelațiune ministrul contele Albin Csáky a răspuns:

„Înaltă casă! Din obiectele atinse de onoratul domn antevorbitor voi reflecta numai la cel din urmă, fiindcă celelalte se referesc numai la instrucțiune în general, și de aceea după parerea mea nu este necesar să le facem obiectul unei discuțiuni mai minuțioase. Ce se ține de afacerea amintită în urmă, că adică România folosește o carte edată în mod oficial, în care regatul României este astfel înfățișat, ca și când ar aparține lui și Transilvania și o parte din Ungaria, observ înaintea de toate, că ar compete ministrului-preșident să intervină în această afacere, care nu se ține de instrucțiune.

„Cu toate acestea, nu voi respinge afacerea dela mine, ci voi procede bucurat în modul acela, că mă voi convinge înaintea de toate, dacă lucrul în adevăr stă așa, cum l'a spus dl antevorbitor. După aceea voi aduce afacerea în discuțiunea guvernului, care apoi va satori procedura, în care să se rezolveze această afacere la tot cazul neplăcută. Eu cred, că procedura aceasta va duce la scop.” (Aprobări).

Casa a luat spre știință acest răspuns al ministrului.

Acest incident fi dă guvernamentalului din Cluj privilegiul să publice în numărul său de ieri sub titlul „România tartomány” („Provincie a României”) la locul prim un articol, care ajunge după multe verdușcate la următoarea concluziune:

„Sântem convinși, că guvernul va îndruma pe reprezentantul monarhiei noastre din București, ca să păsească cu energie contra înțelepturilor, care vatămă integritatea statului unguresc.

„Oriacă de mare ar fi libertatea în România, — noi în cele din urmă avem dreptul și puterea de a pretinde cu stăruință, ca degenerarea acestei libertăți pe noi să nu ne vatăme. Și dacă în România eventual este permis a da năvală asupra ori-cărei instituțiuni interne, ba chiar și asupra dinastiei și asupra la ori-și-ce, — noi avem datorința, să purtăm grije, ca cu țeara noastră să trachteze altcum, și anume așa cum convine vederilor noastre.”

Vom mai vedea ce va fi și aceasta. Deocamdată rugăm pe dl Paul Hunfalvy și pe voinicoșii dela „Kolosvár” să nu scape din vedere, că Basarabia, Transilvania, Maramureșul, Bucovina și Banatul-Timișean, ori le place ori nu le place, în fapt sunt locuite în majoritate covârșitoare de poporațiune românească, prin urmare după toate regele etnografiei sunt provincii românești, și pe toate cartele etnografice românești și străine sânt festite cu colorarea poporului român.

Provincie românească însă nu va să dăcă „provincie a României”, și de aceea atât generosul interpelant din casa magnaplor, cât și voinicoșii dela Cluj, falsifică cu intențiune adevărul, dacă din pricina unei carte geografice, de care sigur este vorba, lărmuesc atât de umflat despre „vătămarea integrității statului unguresc” și despre „desconsiderarea drepturilor internaționale, a istoriei și a raporturilor geografice.”

Negutătorii din Paris sânt dedați cu astfel de relațiuni delicate. Fără de a adresa vre-o întrebare indiscretă, șeful firmei însărcinată pe unul dintre comii sei, ca să petreacă dama, luând cu sine și scutul. Baronesa se duse cu junele în trăsura ei la medicul, pe care numai de curând l'a fost părăsit.

Mai întâiu întră ea singură în cabinet, împărtași medicului că-i aduce acum, conform înțelegerii lor, pe nepotul ei, dar' fiindu-i neplăcut a asista consultației, va aștepta în salon. Medicul ordonă să i-se aducă junele, care aștepta afară cu cutioara înveluită în hârtie de mătășă. Baronesa K. i-o luă din mână cu cuvintele (adresate medicului): „Acesta e obiectul, despre care vorbii cu d-ta.” Întorcându-se acum cu un suris amical către comiu și arătând spre medic, adăuse: „Și acesta e domnul, cu care ai de a face, și va imana a ceea în ce am fost de acord.” Cu aceasta se îndepărtă, observând, că va aștepta în salon. Ea însă se grăbia să ajungă cât mai iute la poartă, scobori cu iuteală nespūsă treptele și cu prada câștigată o luă la fugă în trăsura.

Întreace sta comiul înaintea medicului, așteptând că îi va răfui socoteala. În loc de aceasta, îl pofii cu politețe să ocupe loc. „Presupui, prietene, că soii că sânt medic?” începui conversația. „Acesta în adevăr nu o sciam,” răspunde comiu. — „Oh! d-ta nu o sciai, regret. Permite-mi însă să-ți cercetez

Audiatur et altera pars.

Baia-mare, 29 Maiu 1889.

(Urmare și fine.)

Veți, dle, familia mea s'a născut și crescut într'unoraș, în care mai mult se vorbește unguresce pe străde. Mărturisesc însă, că mă doare inima, că pruncii mei nu sânt vătăși bine în limba lor maternă, și de aceea m'am născut și mă născușe a corege această greșală. D-ta însă îmi denegi și simțul românesc în familia și în întreaga mea activitate și procedură. Eu am avut înaintea ochilor totdeauna principiul „*suaviter in mediis fortiter in re*”, dar' vorbească faptele și aici la încredințările și invectivele aruncate a supra mea prin dl anonim: Pe fiul meu cel mai mare, de pie aducere aminte, pentru a se perfecționa în limba română, l'am fost dus pe a 5-a clasă gimnasială în Năsăud, deși ar fi putut frecuenta clasa numită și aici. Am spesat mult în proporțiune cu venitul meu pentru dînsul. Fiica mea, concertantă ca diletantă a luat parte la concertul dat în Baia-mare în favoarea fondului teatral, ca diletantă cu ocaziunea adunării teatrale în Șomcuta-mare au avut rolă în 2 piese teatrale, dacă nu pricepea și prin urmare vorbia limba noastră, ar fi putut oare lua rolă în piese românești? Mai poți acum trage la îndoaală sentimentele familiei mele? Soția mea dimpreună cu o altă doamnă preastimată din loc au colectat preste 200 fl. v. a. dela cetățeni de celelalte religii pentru repararea bisericii noastre, umblând mai multe zile din casă în casă, deși au ambele familie, și li-a și suces, căci aici domnesc reciprocitate, iubire creștinească și stimă recerută între diferitele confesiuni, oare nu merită un asemenea sacrificiu stimă laudă și recunoștință!

Au nu tot soția mea, în cointelegere cu alte dame stimă, am făcut pașii necesari pentru realizarea „Reuniunii femeilor române” din comitatul nostru, subțenând statutele pentru aprobare; dacă acele nu sa aprobat, nu e vina lor, dar' intențiunea li-a fost bună și deamă de laudă. Tot cea preastimată doamnă, de care făcui amintire mai sus și al căreia nume, cunoscându-i modestia, îl retac, cu concursul meu, cu ocaziunea luptei ultime a românimii a colectat bani în sumă considerabilă, și la inițiativa mea și alte doamne a făcut scame și au trimis pentru ostașii răniți.

Deci, dle, anonim, că: „eu din tot locul mă retrag, de unde nu aștept ceva interes sau folos. Spune-mi, n'am luat parte la toate adunările noastre de interes național și social? Precum în Seini Tăuții de sus, la adunările „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român” în Brașov, Cluj, Gherla, Șomcuta-mare? Sub președinția mea comitetul arangiator a organizat programa primirii adunării teatrale din Baia-mare, balul, concertul, a cărora reușită morală și materială n'a servit spre glorie înaintea compatrioților nostri și spre bucuria și mângăierea zelosului comitet și întreg publicului participant, făcându-mă între alții și eu membru fondator. N'am participat eu oare la adunările comitetului teatral în Sighetul-Marmației în Șomcuta-mare? Și mă crede, că toate aceste călătorii cauzează spese și osteneală.

Te întreb, dle, dacă nu am sentimente oneste și românești, pentru-ce m'a onorat cu presiul stimata direcțiune, care e compusă din bărbați meritați,

starea sănătății. Stomachul ție bun? — „Dar' eu nu sânt bolnav absolut,” răspunde șermanul comiu spărit. — „Așa e, așa e, sciu eu bine, că nu ești bolnav, dar' veți, noi doctorii avem mania.... Concede-mi să-ți caut pulsul.” — Aceasta totuși fu prea mult pentru comiul. El credea că medicul își bate joc de dînsul. Îl întrerupse într'un ton iritat: „Domnul meu, d-ta îmi datorești suma unui comut. Plătesce-mi, aceasta e tot ce pretind.” — „Aha!” își cugetă medicul, „acum îi vine...”

Nu e greu de ghicit ce urmă acum. Medicul, se înțelege, refușă de a plăti. Junele, care pricepea că e înșelat, socotia pe medic de complice al cumpărătoarei. Striga și lărnuia ca un turbat. Nu lipsi mult ca medicul să strige după servitorii sei voinici, spre a trimite pe junele furios în despărțământul psihiatric între nebuni.

Din norocire în sfârșit totuși se clarifică situația. Medicul înțelege, că a fost întrebuint de unealtă la o șarlatanerie dintre cele mai rafinate, care poate s'au comis vre-odată.

S'au făcut deja pașii pentru de a pune mâna pe baronesa K., ba i-au dat deja de urmă. Dealtmintrelea această apucătură nu e cea dintăiu a isteței aventuriere, și nu putem altceva, decât a regreta, că un talentul ei inventios nu s'a făcut scriitoare de comedii.

După Otto Brandes, de F. B.

exmisă în cauza convictului ce e a se înființa în Baia-mare? De ce dar' mă apostrofiez ca om al intereselor și că n'am simțiu pentru cultura și progresul filor poporului nostru! La adunarea ultimă pentru-ce n'au primit abdicerea mea, dacă eu umblu numai după interesele mele și sânt om așa notat cum afirmi d-ta?

Decând sânt în stare independentă, am abonat și cetit foile noastre, am părtinit literatura noastră, vino, convinge-te, că și acum vei afla 4 jurnale de ale noastre pe masa mea, la care sânt abonat, ceea-ce e cam mult față cu venitul meu modest și tată a 5 prunci.

Te întreb:

n'am conclucat în cointelegere cu inteligența de aici și giur la realizarea „Reuniunii învățătorilor din comitatul Sătmăului și al Ugociei, în părțile aparținătoare dieceei Gherlei? Și dacă nu s'a înființat, vina mea este?

Dacă ești bărbat așa de zelos și cu sentimente așa de nobile pentru cauzele și interesele culturii și progresul poporului nostru, pune-te în fruntea noastră, și-ți vom urma cu mândrie, veți, dle „Un Român”, dacă am făcut ceva, numai datorința mea o am împlinit și nu mi-am atribuit nici un merit, nici nu le-am dat publicității, cum fac unii, care au datină a se mări și lăuda imprumutat pe calea publicității, fiind în legătură de sânge, și așa, ceva pretinde interesul lor.

Te vatămă, că te-am apostrofă, „că ascuns în tufă critizezi faptele de bună intențiune ale altuina? Au nu am avut tot dreptul? Pentru-ce nu ai pășit pe arena publicității cu fruntea deschisă și sub numela onorabil al d-tale?

Eu toate le-am făcut înaintea publicului român și maghiar și m'am bucurat și mă bucur, poate cu excepțiunea „d-tale et consortes”, de stima și reputațiunea generală.

Mă numesci credul și naiv, ai dreptate, că ți-am crețut d-tale, cugetând că stringerea de mână este sinceră.

Deci că nu sânt diligent, nu-mi împlinesc eu oare toate funcțiunile cu regularitate și conștiință? Nu țin eu predici și învățături creștinesci în Dumineci și sârbători? Ba și în Vineria mare la înmormântarea dlui Christos, în presarea anului nou, și fac mai mult decât îmi este prescriș.

Nu țin prelegeri din catechism câte 6, ba și 8 oare pe săptămână în 4 clase normale cu elevii și în 4 clase cu elevele dela școala comunală din loc de câțiva ani fără remunerațiune, cu un număr considerabil de 100—130 studenți?

Nu-i pregătesc singur în tot anul, — precum și în anul curent pe la sârbătore înălțării Domnului, — la prima mărturisire și la primirea sf. Eucharistii?

Și scii, dle, că acești elevi sânt cea mai mare parte pruncii poporului din comunele Chiorului, Sălagiului, Sătmăului, și de nu aș face, nu aș fi liniștit cu conștiința, și prin aceasta îmi împlinesc numai datorința mea cea mai scumpă către sfânta biserică și națiunea mea, dacă nu crezi, răspundă-ți părinții lor!

Și toate aceste le fac ca preot fără diligență, cum te-ai exprimat, și ca părinte al unei familii numeroase, între impregiurările cele mai grele și critice, ca păstor spiritual a 2700 suflete, a căror păstorire exactă și împlinirea multelor și deosebitelor funcțiuni sacre, adese-ori cu neglijarea intereselor familiare și economice, pretind toată sacrificarea și întreg timpul fisic, și le împlinesc, că sânt dator la aceasta și așa îmi dictează conștiința.

Cine-și împlinesc în sfera sa de activitate datorințele sale, făcând destul chiemării și statului său, fie preot, fie mirean, sânt convinși, că contribuie la binele, progresul bisericii și poporului său.

În viața privată și socială m'am născut a elupta lustrul și autoritatea convenită pozițiunii și oficiului meu, a reprezenta biserica și oficiul care-l port cu demnitatea recerută, știind că locuesc între diferitele confesiuni.

M'ai constrîns, dle, la mărturisirea celor de sus, — ceea-ce-ți spun, că n'aș fi făcut în viața mea, am fost dator însă, după ce m'ai atacat și ți-ai vătășat venitul asupra mea, a mă legitima înaintea opinii publice, scopul însă cred, că deplin nu ți-l'ai ajuns, — ai ajuns totuși la una: *qui calumniatus audacter*, dar' și aceasta până la un timp, mi'ai atacat pe calea publicității cledenul cel mai scump, onoarea temută, cum dăci, aci scusa nu mult ajunge; protestez însă înaintea opinii publice nepărțiale în contra tuturor încredințărilor, care-mi atacă onoarea, dar' se nu dăci că tulbur pacea și armonia între frați, am încă să mă adresez cu următorul cuvânt serios către d-ta:

„Te provoc, dle anonime, ca om de omenie să-ți retragi pe calea publicității toate încredințările făcute cu atâta vehemență la adresa mea, prin care m'ai atacat în onoarea și reputațiunea mea, declarând cu franchețe și decisiv, că toate acele, prin care în articolul din Nr. 107 al „Tribunei” m'ai vătășat, nu sânt drepte și că ai păcătuit prin suspiciunile din acel articol. Căci de nu vei face aceasta, declar, că voi face pașii necesari și legali înaintea tribunalului juriului de presă în contra d-tale, unde sperez a-mi câștiga satisfacțiunea recerută.”

Și în urmă mă declar: că eu nici cu d-ta, nici cu altul, în polemii pe calea dia-ristică nu mă voi demite, căci eu nu am timp pentru așa ceva.

Stefan Băluș,
paroh-prot. gr.-cat. de Baia-mare și asess. cons.

CRONICĂ.

Dela Curte. Monarchul a sosit ieri în München. Pe peronul gării l-au așteptat principele Leopold cu principesa Gisella dimpreună cu ambele Ei copile, ducele Ludovic de Bavaria și membrii legațiunii austro-ungare din München. Monarchul va petrece mai multe zile în capitala Bavariei.

Calătoria Monarchului nostru la Berlin. Din Viena se anunță, că Maiestatea Sa Monarchul Francisc Iosif, îndată după sfârșirea doliului de 6 luni, va pleca la Berlin, — probabil în prima săptămână a lunii August, — ca să înapoize visita împăratului Wilhelm. La 18 August Monarchul se va reintoarce la Ischl, ca să-și sârbzeze ziua aniversării Sale în cercul familiei. Terminul și programa călătoriei se vor satori prin negocierile ambelor Curți.

Numiri. Ministrul r. u. de justiție a numit de adjunct de cârți funduare în Făgăraș pe cancelistul dela judecătoria cercuală din Cohalm Ludovic Graeser. — Tot același ministru a numit de oficial clasa I. la perceptoratul din Oradea-mare pe oficialul de cl. II. Stefan Csányi.

Oficiul postal și telegrafic dela Tușnad. Cu începere dela 16 l. c., oficiul postal și telegrafic la băile dela Tușnad va funcționa erșăși trei luni, adică pe timpul scadelor. Acest oficiu postal-telegrafic primesce orice scrisori și trimiteri postale, orice telegrame și depuneri la cassa postală.

Expoziția de rose în Cluj s'a deschis ieri. Expoziția va sta deschisă trei zile; venitul curat e destinat reunirii „Crucea roșie”.

Donațiunea lui Kocsárd Kún. Contele din Geogaiul-de-jos Kocsárd Kún a donat „Kultur-egylet” ului bunurile lui dela Geogaiul-de-jos. Aceste bunuri sânt prețuite la 300.000 fl. și au trecut deja în proprietatea „Kultur-egylet”-ului. Conform actului de donațiune, aceste bunuri au să fie administrate de ambii preșidenți ai caselor dietei și de tabla reg. ung. din Murăș-Oșorheiu. Kún a făcut donațiunea cu acea condițiune, ca bunurile să fie împărțite egal între câteva sute de familii de Săcui, care au să fie colonizați în Geogaiul-de-jos. Toți Săcuii, care au trecut ori trec în România, să fie înapoiați să rămână în Geogaiu, ca să se „facă gazde” acolo. „Kultur-egylet”-ul a cerut dela minister, ca numele Geogaiului-de-jos să se schimbe pe cale oficială în „Kún-Kocsárd”. Diarele maghiare joacă și cântă în trîmbițe și chimvale bine răsunătoare, ating cerul cu creșcutul capului, și la odele ce le fac în cinstea lui Kún, pun totdeauna motto cuvintele din actul de donațiune: „Haza! kötelességérzetből teszek” — „O fac din sentiment de datorie patriotică”. Adecă tot la învingerea lui Arianham asupra lui Ormuzd se gândesc cei cu sentimente „patriotice”. Geogaiul-de-jos e comună românească; Săcuii vor veni și Maghiarii se vor convinge, că dela descălcăatul lumii până aci, nu a fost nimeni posibil să ducă apă cu sita. Preste vre-un secol toți Săcuii din „Kún-Kocsárd” vor fi romanizați; preste vre-un secol Maghiarii vor căuta pe frații lor săcui și nu-i vor afla, și atunci nu le va rămâne decât să strige în urma iluziunilor lor: *Sic transit gloria mundi!*

Aradul și tabla regească. La inițiativa comitetului-suprem Făbián, reprezentant orașului Arad a cerut dela minister, ca tabla regească să se mute la Arad. Orașul Arad va edifica un palat și închisori pentru tabla regească, s'au prelininat pentru aceasta 250.000 fl.

Tarul și Șachul. „Kölnische Zeitung” află, că Tarul în momentul plecării Șachului i-ar fi dă, că dacă pe timpul șederii sale în Englitara s'ar lăsa să i-se smulgă concesii defavorabile Rusiei, ar face bine mai înainte să-și aducă aminte, că 100.000 de baionete rusești sânt înșirate dealungul graniței persiane. Tarul ar fi adăugat, că nu poate să garanteze, că nu le-ar pune în mișcare. Șachul nu ar fi răspuns nimic.

O alianță anglo-franco-rusă. Prezența simultană la Paris a principelui de Wales și a ministrului de război rus, generalul Wannowsky, precum și a generalului Annenkov e foarte comentată în cercurile diplomatice. Se pretinde, că ar fi vorba de a determina bazele unei cooperațiuni politice și militare franco-anglo-rusești și că s'ar începe negocieri în privința proiectului de căsătorie al principesei Maid, fiica mai mare a principelui de Wales, cu Tareviciul.

*) După-ce ai făcut us atât de mare de dreptul de apărare în foaia noastră imparțială, mai vrei și proces de presă? Nu credem. Red. „Trib.”

Nr. 499

[733] 2-3

a. f. sc. c. d.

Concurs.

În urma ordinului comisarului reg. baron Desideriu Bánffy dtdo 26 Maiu 1889 Nr. 1183 ex. 1889, apoi pe baza statutelor și regulamentelor de administrare, se scrie concurs pentru ocuparea următoarelor posturi la administrațiunea fondurilor centrale școlare și de stipendii din districtul Năsăud:

1. Pentru prefectul economic cu plată de 500 fl. v. a. la an.
2. Pentru secretar cu plată de 700 fl. v. a. la an.
3. Pentru perceptor cu plată de 300 fl. v. a. la an.
4. Pentru controlor cu plată de 200 fl. v. a. la an.
5. Postul de cancelist-archivar e ocupat deja.

Posturile de sub 1, 3 și 4 cad sub alegere din 6 în 6 ani; secretarul are să fie ales pe viață.

Toți concurenții au să dovedească viață nepătată și cunoașterea în grai și scrisoare a limbii române ca limbă de administrațiune, precum și a limbii statului, fiind corespondența în ambele aceste limbi.

În special: Dela prefectul economic se cer cunoștințe economice și de administrațiune.

Dela secretar se cer cunoștințe administrative și cunoașterea deplină a limbii române și a statului, preferință pot ave aici cei-ce au și studii formale juridice.

Dela perceptor și controlor se cer cunoștințe și abilitate în afaceri de casă și contabilitate, dela acestia se cere să depună și cauțiune în bani, hârtii de valoare ori realități până la suma plății anuale.

Suplicile, ajustate cu carte de bottez și cu testimonii de calificațiune, serviciu și purtare, sunt a se insinua la

subscrisa comisiune până la **27 Iunie 1889 la 6 oare seara.**

Comisiunea administratoare de fondurile centrale școlare și de stipendii din districtul Năsăud la 1 Iunie 1889.

Președintele: Secretarul:
Ioan Ciocan m. p. Dr. Larionessi m. p.
Lăttam
Besztercze, 6/6 1889.

Báró Bánffy s. k.,
főispán, királyi biztos.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul tipografic din Sibiu:

ȚINEREA VITELOR

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Nu e medicament secret!

De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!

Uleul de urechi

al medicului-superior de stab

Dr. G. Schmidt

vindecă iute și radical surdă temporară, curgerea urechilor, junghiu-rile din urechi, chiar și în casurile cele mai vechi și mai cerbicoase. Molestul țiuit al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după-cum dovedesc mii de ateste originale. — Prețul unui flacon cu instrucțiunea întrebuițării fl 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [732] 2

Prin aceasta se deschide a XIV-a

Loterie r. u. de binefacere de stat,

al cărei venit curat, în urma înaltei hotărâri a Maiest. Sale c. r. Apost.

dela
4 Noemvrie 1888 și 25 Ianuarie 1889,

se va împărți în favorul institutului de pensii al jurnaliștilor ungari, în favorul fondului ce se va înființa pentru vedușele sărace și orfanii ampolaiilor r. u., în favorul spitalului comun din Ungvár, spitalului comun din Ciuc-Sereda, reuniunii industriale a femeilor din țeară, institutului pentru creșterea fetelor „Elisabeta” din comitatul Trei-Scaunelor, reuniunii femeilor protestante din Komárom, reuniunii froebeliane centrale a femeilor din țările ungare și în favorul reuniunii de binefacere a femeilor din Esseg.

Hotărilele câștiguri, în număr de **8.967 fl.,**

cuprind conform planului de joc **160.000 fl.** și anume:

1 nimerit, principal cu 60.000 fl.				Apoi 100 nimer. á 50 fl. laolaltă 5.000 fl.			
Apoi 1 nimer. á 5.000 fl. laolaltă 5.000 „				„ 1200 ser. „ 20 „ „ 24.000 „			
„ 5 „ „ 1.000 „ „ 5.000 „				„ 2600 „ „ 10 „ „ 26.000 „			
„ 10 „ „ 500 „ „ 5.000 „				„ 5000 „ „ 5 „ „ 25.000 „			
„ 50 „ „ 100 „ „ 5.000 „							

Tragerea va ave loc negreșit la **27 Iunie 1889.**

Un los costă **2 fl. v. a.**

Losele se pot cumpăra: la direcțiunea loteriilor (Budapesta, oficiul principal vamal, semietagi), — la toate oficiile de loterie, de dare și saline, la cele mai multe oficii postale, la „Mercur” în Viena și la organele de loterie expuse în toate orașele și localitățile mai însemnate.

Direcțiunea r. u. a loteriilor.

Budapesta, la 1 Maiu 1889.

Alexandru de Mariássy,

consilier de secție în ministerul r. u. de finance și director al loteriilor.

[727] 4-4

Vinuri excelente

proaspăt începute

în

MÖNCHHOF-KELLER

renumit de ani încoace.

Vinuri de desert în sticlă:

Leányka, superprima	0-7 litre	1 fl. — cr.
Ravac de Ménes	„ „	1 „ — „
Ravac de Rust	„ „	90 „
Vin de desert din 1834	„ „	80 „
Egri bikavér — sânge de taur din Erlau	„ „	70 „

Vinuri de masă:

Suprafin alb	per litră	80 cr.
Vin de Űrmös (cu pelin)	„ „	50 „
Vin roșu de Buda	„ „	50 „
Vin de masă alb	„ „	40 „
„ „ „ „ „	„ „	30 „
Vin de masă cu pelin	„ „	30 „
Vin de masă, Schiller, la 10 litre à 20 cr.	„ „	24 „

Cumpărându-se 50 litre, se face o reducere de preț corăspunzătoare. Sticlele se primesc eară prelîngă 10 cr. pro bucată.

Cu toată stima

L. Fronius.

[729] 4-4

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU

recomandă:

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articulul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/Vl. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren de pasager	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de pasager	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de pasager	Tren de pasager		Tren mixt	Tren de pasager	Tren mixt			Copsa mică		2.05	4.35	
Viena	11.—	8.—			București		4.40	7.30	†	Viena	11.—	3.40			Teliuș	11.24	3.—	1.42		Șeica mare		2.38	5.05	
Arad	8.31	2.—	3.16	6.0	Predeal		9.2	1.14	5.3	Budapesta	7.40	9.3			Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32		Loamneș		3.22	5.46	
Szolnok	11.24	4.05	7.22	9.23	Timiș		9.4	1.45	6.22	Szolnok	10.4	12.38			Vințul de jos	12.30	4.10			Oena	8.—	3.44	6.17	
Cluj	2	3.46	5.2	11.33	Brașov	—	10.17	2.32	7.23	Arad	3.53	5.26			Șibot	1.01	4.43			Sibiu	8.35	4.18	6.40	
București					Feldioara	4.54		7.07	†	Glogova	4.29	6.06			Orăștia	1.32	5.13			Sibiu—Copsa mică				
Arad					Apatia	5.3		7.44		Győr	2.37	4.41	6.18		Simeria (Piski)	2.08	5.47			Sibiu	2.30	9.10	9.50	
Mező-Tele					Agostonfalva	6.15		8.09		Pauliș	3.37	5.45	6.43		Deva	2.52	6.27			Oena	3.04	9.37	10.14	
Rév					Homorod	6.43		8.29		Radna-Lipova	4.05	5.17	6.55		Ilia	3.55	7.20			Loamneș		10.05	10.40	
Bratca					Hasfaleu	7.1		9.07		Conop	4.27	5.38	7.14		Gurasada	4.08	7.32			Șeica mare		10.40	11.10	
București					Sighișoara	9.09		10.31		Bérsava		6.05	7.46		Zam	4.44	8.03			Copsa mică		11.09	11.85	
Ciuc					Elisabetopol	9.31		10.20		Soberșin		6.23	7.57		Soborșin	5.30	8.38			Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.				
Unedoara					Mediaș	10.02		11.35		Zam		7.20	8.42		Bérsava	6.27	9.27			Cucerdea				
Stana					Copsa mică	11.04		11.19		Gurasada		7.55	9.11		Conop	6.47	9.46			Cheta				
Aphiriz					Mickasasa	11.24		11.19		Ilia		8.26	9.34		Radna-Lipova	7.28	10.20	5.35		Cheta	3.05	10.20	3.25	
Ghiribeu					Blaj	11.39		12.15		Braniștea		8.47	9.55		Pauliș	7.43	10.34	6.01		Ludoș	3.35	10.50	3.58	
Nădăse					Crăciune	11.57		12.43		Deva		9.11	10.13		Győr	7.59	10.50	6.44		M.-Bogat	4.06	11.20	4.41	
Cluj					Teiuș	12.4		12.55		Simeria (Piski)		9.42	10.37		Glogova	8.28	11.16	7.25		Cipeu-Iernut	4.48	11.57	5.28	
Apahida					Aiud	1.18		1.07		Orăștia		11.—	11.39		Arad	8.42	11.30	7.44		Kereș-Sz.-Pál	4.58	12.12	5.44	
Predeal					Vințul de sus	2.18		2.11		Șibot		11.29	12.01		Szolnok	9.20	12.05			Nireșteu	5.21	12.36	6.08	
București					Uioara	2.48		2.33		Alba-Iulia		12.02	12.29		Budapesta	2.21	5.10			Oșorheiu				
Arad					Cucerdea	2.56		2.40		Teliuș		8.55	12.19	12.45	Viena	6.—	8.15			Reghinul-săs.				
Predeal					Ghiribeu	3.14		2.46				9.54	1.06	1.24						Reghinul-săs.	7.35	7.—		
București					Apahida	4.01		4.47		Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)					Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.				
București					Cluj	5.28		5.08		Simeria		6.47	11.54		Petroșeni		9.36	4.26		Reghinul-săs.				
București					Nădăse	5.56		5.32		Streiu		7.40	12.37		Banița		10.17	5.12		Oșorheiu				
București					Ghiribeu	6.45		5.32		Hațeg		8.51	1.28		Crivadia		10.58	5.55		Reghinul-săs.				
București					Aghiriz	7.22		6.11		Pui		10.02	2.23		Pui		11.42	6.43		Oșorheiu				
București					Stana	7.37		6.11		Crivadia		11.02	3.11		Hațeg		12.23	7.26		Oșorheiu				
București					Hasfaleu	7.87		6.11		Banița		11.59	3.55		Streiu		1.12	8.14		Oșorheiu				
București					Ciuc	8.08		6.43		Petroșeni		12.30	4.25		Simeria		1.51	8.50		Oșorheiu				
București					Bucia	8.24		7.12		Arad—Timișoară					Timișoară—Arad					Simeria (Piski)—Unedoara				
București					Bratca	8.24		7.12		Arad		6.12	4.12		Timișoară		6.25	1.15		Simeria (Piski)				
București					Rév	8.24		7.12		Aradul nou		6.36	4.38		Mercizfalva		7.19	2.04		Cerna				
București					Mező-Tele	8.24		7.12		Németh-Ságh		7.01	5.01		Orcizfalva		7.46	2.26		Unedoara				
București					Fugyi Vársárhely	8.24		7.12		Vinga		7.30	5.29		Vinga		8.15	2.59		Unedoara				
București					Várad-Verence	8.24		7.12		Orcizfalva		7.55	5.47		Németh-Ságh		8.36	3.13		Unedoara				
București					Oradea-mare	8.24		7.12		Mercizfalva		8.13	6.04		Aradul nou		9.11	3.51		Unedoara				
București					P. Ladány	8.24		7.12		Timișoară		9.04	6.50		Arad		9.27	4.05		Unedoara				
București					Szolnok	8.24		7.12		Ghiribeu—Turda					Turda—Ghiribeu					Simeria (Piski)—Unedoara				
București					Budapesta	8.24		7.12		Ghiribeu		9.33	4.19		Turda		8.29	3.19		Simeria (Piski)				
București					Viena	8.24		7.12		Turda		9.54	4.40		Ghiribeu		8.50	3.40		Cerna				
București										Sighișoară—Odorheiu					Odorheiu—Sighișoară					Unedoara				
București										Sighișoară					Odorheiu		6.—			Unedoara				
București										Odorheiu					Sighișoară		8.56			Cerna				
București																				Simeria (Piski)				